

श्रीमद्-आद्य-शङ्कर-भगवत्पाद-परम्परागत-मूलाम्नाय-
सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-काञ्ची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शङ्कराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

श्री-सुरेश्वराचार्य-स्मरणम्
सुरेश्वराचार्य-कृता भगवत्पाद-स्तुतिः

वेदान्तो.दर-वर्ति भास्व.दमलं ध्वान्त-च्छि.दस्मद्-धियः
दिव्यं ज्ञान.मतीन्द्रियेऽपि विषये व्याहन्यते न क्वचित्।
यो नो न्याय-शलाकयै.व निखिलं संसार-बीजं तमः
प्रोत्सार्या.विरकार्षीद् गुरु-गुरुः पूज्याय तस्मै नमः ॥ १ ॥

—नैष्कर्म्यसिद्धिः - ४.७६-७७

आ शैला.दुदयात् तथाऽस्त-गिरितो भास्वद्-यशो.राशिभिः
व्याप्तं विश्व.मनन्धकार.मभवद् यस्य स्म शिष्यै.रिदम्।
आराद् ज्ञान-गभस्तिभिः प्रतिहत.श्चन्द्रायते भास्करः
तस्मै शङ्कर-भानवे तनु-मनो.वाग्भि.र्नमः स्यात् सदा ॥ २ ॥

यत्-प्रज्ञो.दधि-युक्ति-शब्दन-खज-श्रद्धै.क-स.नेत्रक-
 स्थैर्य-स्तम्भ-मुमुक्षु-दुःखित-कृपा-यत्नो.त्थ-बोधा.मृतम्।
 पीत्वा जन्म-मृति-प्रवाह-विधुरा मोक्षं ययु.मौक्षिणः
 तं वन्देऽत्रि-कुल-प्रसूत.ममलं वेधो.भिधं मद्-गुरुम्॥ ३ ॥

—बृहदारण्यकभाष्यवार्तिकम्

सुरेश्वराचार्य-विषयाः स्तुतयः

यदीय-सम्पर्क.मवाप्य केवलं वयं कृता.र्था नि.रवद्य-कीर्तयः।
 जगत्सु ते तारित-शिष्य-पङ्क्तयो जयन्ति देवे.श्वर-पाद-रेणवः॥ १ ॥

—श्रीसर्वज्ञात्मेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः विरचितम् सङ्क्षेपशारीरकम्

नैष्कर्म्य-सि.द्ध्यभिधया सुधया सुधियां ददौ।
 योऽमृतत्वं नमाम.स्तं सुरेश्वर-सुधा-निधिम्॥ २ ॥

—श्रीज्ञानानन्देन्द्रसरस्वती-श्रीचरणैः विरचिता चन्द्रिकाख्या नैष्कर्म्यसिद्धि-व्याख्या

गौडः काश्मीर-जन्मा कलित-परिचितिः पूर्व-तन्त्रे कुमारात्
 ब्रह्मण्यः सर्व-वेदः स्फुट-शपथ-पथं श्रीम.दाचार्य-योधी।
 संन्यासं प्रापित.स्तं त.दनु परिचरन् योग-भूमै.क-सीमा
 तस्या.देशेन काञ्च्या.मवस.दथ समाः सप्ततिं काम-पीठे॥ ३ ॥

वर्षे शुद्धतरे (२६९५) कले.रथ भवे ज्येष्ठे सित-द्वादशी-
 रात्रौ चित्रित-सर्व-भूः स यशसा श्रीमान् सुरेशः स्वयम्।
 श्रित्वा पुण्य-रसां रसेन महता युञ्जन् लया.ख्ये पथि
 श्लक्ष्ण-श्री-शिव-लिङ्ग-भूय.मभजत् साक्षात् सतां पश्यताम्॥ ४ ॥

—श्रीसर्वज्ञसदाशिवबोधेन्द्रकृता पुण्यश्लोकमञ्जरी

स्थिर-बोध-घन-प्रताप-दाम्नो-गुरु-पृथ्वीधव-विश्वरूप-नाम्नोः ।
चिर-मर्थनयो-प-तुङ्ग-भद्रं स-रसः सौतु सुरेश्वरः स भद्रम् ॥ ५ ॥

प्रणयन् लय-योग-मक्षु-दञ्च्यं पुन-राचार्य-मठे निपद्य काञ्च्याम् ।
भुवि यः शिव-लिङ्ग-भूय-मन्ते प्रविवान् सोऽस्तु सुखाय नः सुशान्तः ॥ ६ ॥

प्रथिते किल कामकोष्ठ-नाम्नि प्रथते पुण्य-रसे-ति यत् पवित्रम् ।
पद-मस्य गुरोः समाधि-भूमेः प्रणये मण्डन-चिह्नितं निकामम् ॥ ७ ॥

—श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणविरचिता जगद्गुरुरत्नमाला

पवित्रिते-तरा-द्वैत-मठ-पीठी-शिरो-भुवे ।
श्री-काञ्ची-शारदा-पीठ-गुरवे भव-भीरवे ॥ ८ ॥

वार्तिका-दि-ब्रह्म-विद्या-कर्त्रे ब्रह्मा-वतारिणे ।
सुरेश्वरा-चार्य-नाम्ने योगी-न्द्राय नमो नमः ॥ ९ ॥

—पञ्चषष्टितमैः पीठाधिपतिभिः श्रीमत्सुदर्शनमहादेवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतः
श्री-काञ्ची-कामकोटि-पीठ-जगद्-गुरु-परम्परा-स्तवः

सुरेश्वराचार्य-वागमृतम्

सत्यं ज्ञान-मनन्त-मेक-ममलं ध्वस्ता-न्धकारं परं
नि-द्वैतं हृदि पद्म-मध्य-निलयं निःशेष-धी-साक्षिणम् ।
वेदान्तो-पनिविष्ट-बोध-विषयं प्रत्यक्तया योगिनां
भक्त्या तं प्रणिपत्य वेद-शिरसो वक्ष्यामि सद्-वार्तिकम् ॥ १ ॥

यस्ये.दं सकला.मले.न्दु-किरण-प्रख्यै.र्यशो.रश्मिभिः
 व्याप्तं य.श्च कृपालुता-पर-वश.श्चक्रे हितं दुःखिनाम्।
 यद्-वाणी-कुलिशा.वरुण-मतयः पेतु.र्दिश.स्तार्किकाः
 भक्त्या पूज्यतमं प्रणम्य त.महं तद्-भाष्य-नीतौ यते ॥ २ ॥

तैत्तिरीयक-सारस्य वार्तिका.मृत.मुत्तमम्।
 मस्करी.न्द्र-प्रणीतस्य भाष्यस्यै.तद् विवेचनम् ॥ ३ ॥

मुमुक्षा-सार्थवाहस्य भव-नाम-भृतो यतेः।
 शिष्य.श्चकार तद्-भक्त्या सुरेशा.ख्यो महार्थ-वित् ॥ ४ ॥

ध्यानै.क-तान-निबिडा.हित-चेतसोऽजं
 प्रध्वस्त-कृत्स्न-निज-मोह-समस्त-दोषम्।
 प्रत्यक्-तया शुभ-धियो यतयो.भ्युपेत्य
 यं देव.मेक.ममलं प्रविशन्ति सोऽव्यात् ॥ ५ ॥

—सुरेश्वराचार्यकृतं तैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यवार्तिकम्

